

Z přátelských kruhů.

ORCHARD, Colo. — Čtená redakce! Dnes právě padá sníh, to jest chvíle, kdy člověk nejlépe může psát dopis. Právě obdržel jsem Pokrok a mezi dopisy nalezi jsem i jeden z Billings, Mont. Pan Holoubek píše, že v Montaně není zimy. To je veliký omyl. Vím z Denver Postu, že v Montaně se dobytek musí zabíjet pro velké zimy. Jak vím sám nejlépe, jak to v Coloradu dopadá. Vychvaluje v dotyčném dopise velice obdělávání řepy. Pravda, kdo na řepě dělá a umí fádne pracovat, jako my, může si vydělat pěkné peníze. My jí obdělali 52 akrů a příštím rokem hodláme jí obdělati 60 akrů. Kdo však na řepě pracovat neumí, ten ať pěkně zůstane tam, kde je. Pan Holoubek se také nezmínil, jaké obydlí dostane taková rodina, která jde, aby na řepě pracovala. Nepodotkne, že takové obydlí je horší, nežli slepičnik. Jenom ze sta jednomu podaří se, aby dostal dobrý příbytek. Dále píše o vládních pozemcích. Ty jsou i zde a proto mohu o nich psát. Jest největší otázkou, budou-li se moji pozemky ony zavodňovat nebo ne. Příklad vítr, lítá v ovzduší písek jako na Sa-haře. Takové pozemky valnou cenu nemají. Jsem dobře přesvědčen, že není radno tak na ráz všemu věřit. Vím z vlastní zkušenosti, že v Coloradu je velice draho. Zde v Coloradu platí musíme za libru vepřového masa 17 a půl centu. Čím dále na západ, tím jsou potřeby životní dražší. Čím více se peněz vydělá, tím více se jich musí opět vydat. Potom ty poměry tam a zde, to jest veliký rozdíl. Proto jsem každému Čechu tou radou, aby si dal pozor a má-li jen trochu postavení, aby seděl kde je a nehledal domova na západě. Jakmile dodělám svoji práci na řepě, odeberu se zase do Nebrasky, poněvadž zde se práce stále jenom horší. Se srdečným pozdravem všem čtenářům a čtenářkám znamenám se

Karel Čiháček.

BRANCH, Wis. — Čtená redakce! Žádám Vás, byste popřáli místa mému dopisu ve vašem listě. Nejprve musím se zmínit o tom, jaké tu máme počasí. Od podzimu bylo tu počasí pěkné, až po nový rok. Potom se to změnilo a napadlo na 6 paleů sněhu. Nyní máme zde dosti silné mrazíky. Rád čtu farmářské dopisy, jak se komu kde daří. Vzdor tomu, že nejsem farmářem, přece rád se do nich zaberu a těším se, jak se mezi sebou dorozumívají pomocí dopisů, jak odměnění byli za celoroční popocen. Ale nad něm se přece pozastavuji. Totiž, že farmáři málo si všimají těch svých vyvolených ve sborech zákonodárných a železničních společností, které na všech stranách lid mrzačí. Také čtu, že Češové se v různých krajinách spolčují. Ale při tom spolkovém životě měli by krajané dbáti na to, že mají mimo to různé blýskání také jisté povinnosti. Mají svoje členstvo zušlechťovat. A jakým způsobem k tomu mají pracovat? Zakládati poučné a čtenářské vzdělávací besedy, tělesně i duchovně jednoty. Vzpomínám se na naše vzdělávací besedy v Čechách a porovnávám je se spolky zdejšími. Je to veliký rozdíl mezi nimi. O pravdu, velmi veliký. Se srdečným pozdravem na všechny čtenáře t. l. váš odběratel V. H.

BRAINARD, Neb. — Čtená redakce! Jelikož mně předplatné na váš milý časopis došlo, obnovuji jej opět, aby mně milý časopis váš i na dále docházel. Často nemohu se ho ani dočkat, neboť jsou v něm každý týden pěkné a poučné články. Mnozí v naší krajině

mají o Pokroku špatnou představu z těch dob, kdy řídil jej p. Rosický. Mnozí domnívají se, že se v něm pěstují nějaké štvánice proti katolíkům. To ovšem není pravdou. Každý by se měl nejprve přesvědčit, je-li tomu skutečně tak, jak se mluví. V Pokroku nyní nalezneme dopisy, kterými by byli katolíci uráženi. Srdečný pozdrav všem čtenářům.

Josef Kutka.

GERMANTOWN, Neb. — Čtená redakce! Kalendáře jsme od vás v pořádku obdrželi a všichni, totiž já, Jos. Řezáč a Jos. Moravec shledali jsme v nich krásná čtení. Čtli bychom, máte-li na skladě "Národní pohádky", jež zejména moje žena ráda by četla. Musím se též několika slovy zmíniti o té loňské úrodě. Pšenice sypala od 20 bušů do 50 po akru, korna od 35 do 70 bušů po akru, oves sypal asi tak jako pšenice. Úroda měli jsme zde uspokojující. Ale proti Gregory, S. D., se přece jenom nemůžeme rovnat. Co udává přítel Papoušek, to jsou čísla skutečně úctyhodná. Píše, že namlátil 1,500 bušů ova. To není nic tak divného, když p. Papoušek neudává na kolika akrech sklídl onen oves. Já bych prosil p. A. Srpa, aby nám sdělil, mnoho-li je tam takových pozemků, které vydávají 160 bušů po akru. Nebo snad mají v Dakotě nějaké větší akry? Nu, musím dnes už zakončit. Musím ještě poznamenati, že zde mám několik farem na prodej od \$35 do \$90 za akr, dále pěkné zařízení lékárny. To by byla dobrá příležitost pro krajana. Hlaste se na F. B. Řezáč, Bee, Neb.

PITTSBURG, Pa. — Čtená redakce! Letošní zima byla až do 20. ledna dosti mírná, tak že jsme již mysleli, že ji snadno přechkáme, ale dne 20. ledna začal poletovat sníh a od té doby mrzne jen to chrastí. Dnes klesl teploměr až na nulu. Musím se zmíniti, jak zde pokračuje technická škola. Budovy zaujímají velkou prostoru, asi 30 akrů. Jsou zbudovány z bílých cihel a když jsou osvětleny, vyhlíží krásně jako nějaké město. Minulý rok byly otevřeny a odevzdány svému účelu. Školu tu navštěvuje asi 400 jinochů a 260 dívek. Vyučuje se v ní rozličným řemeslům, jako strojnictví, stavitelství, tiskařství, kněhvedení, těsnopisu a j. Dívky se učí modním pracem, jako jest výzdoba klobouků, šití, kuchaření a j. Způsob, jakým se tam vyučuje, velice se mi zamlouvá. Též naše dvě dcery školu tu navštěvují, jedna se učí úpravě klobouků a druhá šití. Zároveň se vyučují stříhu a kreslení, tak že se může každá dívka za ty dva roky, co kurs trvá, dobře vycvičit. — Dne 31. prosince minulého roku uspořádal Sokol Říp v Národní síni v Allegheny divadelní představení pod názvem "Olymp" aneb "Veselá cesta do Vídně" s velikým úspěchem. Návštěva byla velká a obecenstvo se pobavilo znamenitě, neb všechny úlohy byly v rukou dobrých a osvědčených ochotníků. Po divadle byla taneční zábava. — Dne 9. ledna praskl kotel v závodu Jones & Laughlin Co., následkem čehož 16 lidí bylo přišlo o život a mnoho jiných bylo těžce zraněno. Nyní ale musím již dopis svůj ukončit, neboť si chei něco ponechat na podruhé. S přáním vám všeho zdaru v tomto roce trvám v úctě

Fr. Haspersitz.

NEBRASKA. Čtená redakce. Musím vám sdělit, že jest Čmuchaček jest živ a zdrav. Myslím, že se čtení čtenářů budou ještě pamatovati na onoho Čmuchačka, jenž se svého času objevoval často v "Pokroku". Aby se pak některý z nich nedomníval, že Čmu-

cháček natáhl již bačkory i s těmi velkými botami, mám za povinnost svou sdělit s nimi, kde jsem se po drahých ten čas nalézal. Nuže, nosil jsem po dva roky poštu přes moře a jeden rok po Novém Mexiku. Po celý ten čas měl jsem veliké nesnáze se svou znejmilejší, kteráž byla ustavičně nemocna, což nebylo ostatně žádný div. Chuděrka se stavěla, že mně i ve svých malých botách postačí, ale zklamala se. Unavila se velice a konečně se jí rozbolavěly nohy tak, že ji už žádný lékař nemohl zachrániti. Byla pochována na moři a tu snad každému jest známo, jaký je pohřeb na moři. Mrtvola se zaváže do pytle, kapitán lodní promluví několik slov, načez se pytel pomalu spouští do moře jako se rakev na pevnině spouští do hrobu. Voda se nad nebožtíkem zavře a je po funuse. T' se ví, že jsem plakal až mi srdce usedalo a že spolucestující měli se mnou srdečnou soustrast. Na lodi se nalézalo většinou ženského pokolení a nejvíce svobodných děvčat. Když jsem byl tak smuten a stále jsem ještě plakal, těšily mě dámy, abych si z toho jako nic nedělal, že prý je na světě ještě dosti mladých děvčat, jež jsou tak dobrá a hodná jako nebožka Čmuchačková a také se mně jich ihned pět nabídl. Jedna byla hezčí druhá. Dělal jsem, jako bych si utíral šátkem oči, ale při tom jsem si je pokradmu prohlížel, která by se mi tak nejlépe líbila. Koukl jsem se jen asi třikráte, ale to postačilo tomu chytrému pokolení, aby mě dokonale prohlédlo. A tu jedna povídá: "Pane Čmuchačku, vy jste chytrák! Utíráte si oči a pod šátkem se koukáte, která z nás by se vám nejlépe hodila. Tolik byste měl ale už vědět, že jsem to já!" Nečekal jsem na to ani jediného slova, ale v duchu jsem jí dával za pravdu. Ale tu jste měli vidět ty ostatní! Byly by nebohou jistě popadly za copy, kdybych byl v čas nezakročil. A jedna přes druhou volala: "Což, pane Čmuchačku, nejsme zrovna tak hezké jako Helenka!" Toť se ví, že jsem jim přisvědčil a tím jsem je trochu upokojil, ale Helenku to mrzelo. Ale i ona se upokojila, když jsem na ni mrkl několikrát čmuchačským svým okem — zajisté že mi porozuměla, co mám za lubem. Abych pak s nimi neměl dalších nepříjemností, sedl jsem ihned ke stolu, napsal jsem každé z nich psaníčko, v němž jsem udal, v který den se má ta která dostavit k audienci. Při tom jsem jim též ukázal ty své veliké boty s podotknutím, že bych se jim snad v nich nelibil, ale všechny mě svasťosvatě ujišťovaly, to že nic nedělá a že i botách těch se jim budu líbit. le jakmile jsem jim podal po psaníčku, chtěla ihned každá zvědět, co jim píši, a tu by bylo bezmála opět došlo k tomu, že by si byly vjely do vlasů. Podařilo se mi jak tak je upokojiti, načez se rozešly do svých kajut. Přistě vám sdělím, jak jsem dopadl. — Onehdy jsem četl, jak si pan Šotrach stěžuje na prozluklý revmatismus. Jen mu nevěřte, vždyť je zdrav a dobře mu šmakuje. Pozdravuje vás a všechny čtenáře listu tohoto starý Váš

Čmuchaček.

LYTOMYŠL, Minn. — Čtená redakce! Jelikož sám čítám velice rád dopisy z různých států od milých krajanů, chei též něco napsati o naší osadě Lýtomyšli. Osada tato jest většinou česká a leží v dosti pěkné poloze. Jméno síce na venkově, od většího města dosti vzdáleni, nejsme ale nečinní, neboť se můžeme pochlubit úspěšnými zábavami, mezi nimiž přední místo zaujímají divadelní představení. Každý, kdo zná ty obtí-

že na venkově, zvláště za času zimního, kdy každý ochotník divadelní často musí jezdit na zkoušky do sítě několik mil vzdálené, musí uznati, že jeho snahy jsou šlechetné, obětavé. Naše příčinění bylo však korunováno zdarem, neb při divadle "Jiříkovo vidění", které jsme sehráli v neděli dne 27. ledna, byla síň obecenstvem naplněna. Tento výpravný a dosti namáhavý divadelní kus dle úsudků veskerého obecenstva schránil byl znamenitě. Naši ochotníci ukázali, co umí, zvláště když mezi nimi zavládla obětavost, svornost a jednota. Není třeba vypisovati výkony jednotlivých ochotníků, postačí, podotknouti-li, že vůbec všichni, bez výjimky, hráli výborně, pokud to lze alespoň dokázat na našem americkém venkově. Máme zde síce také — krajany, kteří hlásají do světa: "Já jsem dobrý Čech, národovec," ale právě tito dobří vlastenci jsou největší odpůrci našich zábav, neboť nejen že sami nikdy do nich nepřijdou, ale ještě jiné odrazují a naši vše poškozují. Avšak máme zde též mnoho dobrých, upřímných Čechů, kteří, uznávající obětavost ochotníků, vždy je podie svých sil podporují a kteří, nedbajíce ani špatného počasí, vždy v počtu hojném na divadlo se dostaví. Necht' přijmou naše díky! Doufáme, že šlechetné snahy a uznáníhodná obětavost divadelních ochotníků nedojdou zklamání, třebaže i každá dobrá věc má svého odpůrce. — Počasí máme teď zlé, neboť, co tento dopis píši, zuří venku sněhová vánice a krutý mráz, kdežto až doposud zde byla dosti mírná zima. Pozdrav všem čtenářům a čtenářkám tohoto listu. Váš odběratel Frank Veselý.

OMAHA, Neb. — Čtená redakce! Na žádost mnohých krajanů musím napsat několik řádek, jaké to je v té vychvalené Montaně. Abych se o tom příliš široce rozepisoval, myslím, že by bylo zbytečné, poněvadž už každý četl té chvály až mnoho. Ostatně ono toho bylo o té řepě napsáno až do mrzení, co bych tedy ještě já psal? Psát nepřiznivě, řeklo by se jistě: "Komu nyní máme věřit?" A psát dobře, to nemohu, poněvadž bych lhal. Kdybych tak měl všechno vypsat, jaká to je zkušenost s dětmi, tak mi nikdo neuvěří. Ono se lechce řekne: "On si tam ušetřil \$400!" Ale jak dobře se musí šetřit, aby se to dokázalo, to se musí šetřit docela jinak než jako činí někteří, již šetří od pěti ku čtyřem. Ano, měl jsem \$400, ale kde jsou dnes? Já myslím, když je člověk nemá, že nejsou ušetřeny. Musel jsem zaplatit za půl cesty \$66 a od kufru jsem platil \$19, což činí úhrnem \$85. A kolik jsem dal za nábytek? A kdybych četl, co jsem ztratil na nábytek v Montaně, tak budu rád když mně zbude ze všeho as \$150. A pak co je do těch peněz, když za ně musela zkoušet a trpět celá rodina. To jsou peníze vyplakané! Kdo tomu nevěří, ať to jen zkouší. Vám pak, již máte děti, důtklivě kladu na srdce, abyste je řepou netrestali. Co dívky moje ztratily na škole, to rozhodně nestojí za ty peníze. Sto dvacet dní nebyly ve škole a teď mají co dohánět. Tu tedy vidíte, co z toho člověk má. Napsal bych vám o tom více, ale třebaž bych tím panu Holoubkovi uškodil a já vůbec nerad někomu škodím. Ať si jen jde každý peníze ty vydělat a ušetřit, já mu přeji mnoho štěstí. Ještě se zmíním o tom, že farmář, pro kterého jsme pracovali, byl moc hodný — hodnějšího marně byste hledali. Jemu všechna čest! Kdybychom byli dělali pro jiného, jest úplně možno, že bychom byli ani neměli na zpáteční cestu.

Proto tam chtějí dostati rodiny. Kdo totiž nešetří, musí tam zůstat, ať již chce aneb nechce. A vše, co oni chtějí, jest právě dětská práce. Mě ale už nechytanou! Musím však již tento svůj dopis skončit, abych snad někoho neomrzela a pak abych neubíral místa jiné četbě v "Pokroku". Více se už o tom nebudu zmiňovat, leda bych byl o to požádán. Srdečný pozdrav čtenářům a čtenářkám tohoto listu. S úctou

Jos. Hrubý.

FARMY NA PRODEJ V ČESKÉ OSADĚ.

440 akrů, dobrý pozemek, pěkné nové stavby, pouze 2 míle od Brainard, Butler okres, Neb., čilého českého města s pěknými školami a kostelem. Farma může býti rozdělena neb býti prodána v celku za \$55 akr; čtvrt se stavbami na ní, sama o sobě, \$60 akr.

240 akrů čtvrt míle od Brainard, dobré stavby a dobrý pozemek; velká láce za \$60 akr, bude-li v brzkú prodán.

Taktéž dvě jiné dobře zlepšené farmy 2 a půl míle od Brainard, dobré nové budovy, za \$55 a \$60 akr.

160 akrů, 7 mil severovýchodně od Germantown, Seward okres, Neb., zlepšených, \$55 akr.

160 akrů 1 míli od Denton, Lancaster okres, Neb., nezlepšených, \$45 akr.

200 akrů 3 a půl míle západně od Denton, zlepšených, \$50 akr.

Tyto farmy jsou skutečně láce a stojí jistě za vaše vyšetření.

Navštivte nás aneb nám dopište o další podrobnosti.

28k4 Crooks & Richardson, 112 North 11th St., Lincoln, Neb.

Bezplatné vyhlášení pro slabé muže.

Elektrický pás zdarma.

Nejsilnější elektrický pás na světě.

Za tím účelem, bychom oznamovali náš Jersey elektrický pás a uvedli je do všech měst, kde nejsou známy. Zašleme komukoliv, potřebuje-li jej, jeden z těchto pá-
sů úplně zdarma, bez výloh.

Jest to poctivá nabídka od spolehlivé firmy. Nezapomínejte žádných peněz, neboť pás jest darem. Ztrácti-li životní sílu, cítíte-li se znavenými, zoufalými, slabými a nervozními, stárnete-li rychle, ztratili-li jste mladistvou svěžest, trpíte-li na slabá neb zmražená záda, na ztrátu mužnosti, nezálibnost neb nadulé žíly a jste-li již nabaženi stálého placení peněz lékařům snižte byste za ně dosáhli jakéhokoliv úspěchu, můžete být vyhlášení, budete-li nositi Jersey elektrický pás!

Víme, že náš elektrický pás vyhláší a my též víme, že jej s radostí odporučíte všem ostatním trpícím osobám. Tím způsobem obdržíte mnoho objednávek a tak budete mít hojně vyluky tu to nabídky zdarma.

Mysleme doopravdy, co zde pravíme. Zašlete nám vaše jméno a adresu a poštovní známkou a pás bude vám zaslán zdarma.

1017 JERSEY SPECIALTY CO., 115 Cedar St., New York City.

Dr. James W. Novák český zubní lékař

Má úřadovnu svou v pokoji č. 217 Karbach Bloku, na 15. ul. mezi Douglas a Farnam. Telefon Douglas 5077.